

Pasteurke

Ruud van der Heijden

The image shows a musical score for the song 'Pasteurke'. It consists of two staves of music in G major, 4/4 time. The first staff begins with a C chord, followed by a G7 chord, and then a first ending marked '1C' and a second ending marked '2C'. The second staff continues with G7, C, C7, F, C, G7, and C chords. The melody is a simple, rhythmic line of eighth and quarter notes.

'kBen 'n ouwerwets pastoorke en ik hoed m'n territoorke,
in m'n toog met tachtig kneupkes op m'n buik.
Waar'k de hele dag in moet lopen en pas 's avonds ga ontknopen,
zodat ik zodoende pas des nachts ontluike.
'kHoed de schaaapkes van m'n kudde, 'kblijf ze dured wakker schudden
en ik wijs ze op hun christelijke plicht.
'Leer ze bidden, leer ze knielen en zo zorg ik voor hun zielen
en zij zorgen dan heel goed voor mij, allicht.

'kBen 'n pastor van het heden, die zich graag modern wil kleden,
'kdraag 'n spijkerbroek en T-shirt, als het moet.
'k Sta veel dichter bij de mensen, ken hun dromen en hun wensen,
hun beslommeringen en hun tegenspoed.
'kVoel me niet zozeer 'n herder, nee ik ben 'n stapje verder
en ik ben gewoon heel simpel een van hen.
'kLeer ze hopen, leer ze leven, bidden, maar niet overdreven,
Omdat ik de kronkels van het leven ken.

Ik ben herder uitentreuren en ik klopp aan alle deuren,
want m'n huishouding die leeft niet van de lucht.
Ik ben daag'lijks in hun midden, om voor hen en mij te bidden.
m'n gebeden dragen dan ook rijk'lijk vrucht.
'k Openbaar ze dan m'n wensen, het zijn beste brave mensen
'tis 'n volk wat mij niet in de kou laat staan
en op tijd laat ik ze weten: wat'k het allerliefst wil eten,
'kkan de gulle gaven maar met moeite aan.

Al die holle pastorieën, hebben niet mijn sympathieën,
an 'n rijtjeswoning heb'k volop genoeg.
P'rochianen zijn m'n vrinden, en die weten me te vinden,
al begint de vroegmis nu niet meer zo vroeg.
In m'n tuin daar schar'len kippen, 'kmoet de heg zonodig knippen,
maar m'n pastorleven is nog niet zo kwaad.
Ook al zijn er veel gaan lopen, toch blijf ik nog stiekem hopen,
dat het in de verre toekomst beter gaat.

Men verwacht niets meer van boven, en men ging het wel geloven,
glas in lood dat werden ramen van metaal.
Met de ruiten nota bene en de deugden die verdwenen.
gingen ook d'eerwaarde zusters aan de haal.
Daar waar zij de vespers zongen en zich tot de deugden dwongen,
klinkt de echo van hun hopeloze strijd
Soms dan fluisteren gezangen, nog door Nazareth z'n gangen
'tis het requiem van' n vergane tijd.

Ook al werd 'tgelooft verschoven naar eerst zien en dan geloven
en 't A.B.N. verdrong 't oud latijn
Ook al is er veel verdwenen: gingen heel veel waarden henen,
zullen wij zo gauw niet overbodig zijn.
Want de mens in goed vertrouwen, zoekt iets waar ie op kan bouwen,
'ts, wat hem 'n troost is bij z'n tegenspoed.
Of't 'n pastor zonder toog is, 'n pastoor die theoloog is,
dus we blijven herder en zo is het goed. 2 X